

ספל התה שלי – נווה שדה

איך לבחור בן זוג

העיסוק בבחירת בן זוג בגיל זה, גם אם בשלבים מתקדמים של גיל התיכון, ייתכן שירגיש מעט רחוק ואף מנותק. גם אם אחוז קטן מהתלמידות אמנם ימצא את עצמו מתחת לחופה קודם שיחגוג עשרים, עדיין קשה לראות בעמידה מול שמיניסטריות ודיבור על חתונה רגע הנושא אופי פרקטי או קונקרטי. ברם, דווקא בשל חוסר העיסוק בנושא זה בגיל התיכון, דברינו, שיפלו על אוזניים טריות ורעננות שטרם 'נטחנו' עד דק בהרצאות, סיפורים, שיעורים, סטריאוטיפים ודעות קדומות, יוכלו להוות רושם ראשוני בעל חשיבות לא מבוטלת על תפיסת עולם הזוגיות - אותו עתידות התלמידות לפגוש בעשור הקרוב של חייהן. נזכיר גם שסטטיסטית - אחוז ניכר מהתלמידות לא ייכנס לחופה מתוך לימוד מעמיק של משמעותה או מעבר תהליך נפשי פנימי ועמוק ביחס אליה, ועל כן יש בידינו ההזדמנות להעניק להן מעט צידה לדרך, שאף שספק אם תזכרנה את הרעיונות שהיא כוללת - ודאי הדברים, אם יהיו נכונים, ייכנסו ללב וילוו אותו עוד זמן רב.

בבואנו לדבר על בחירת בן זוג נשתדל שלא להתיימר להקיף את הנושא, ולהסתפק בנגיעה בכמה נקודות עיקריות שהן אחת: התאמה, מבחר והחלטה.

1. **התאמה.** מפורסמים דבריו של רב יהודה בשם רב: "ארבעים יום קודם יצירת הוולד בת קול יוצאת ואומרת 'בת פלוני לפלוני'" (סנהדרין כב ע"א). השדר העולה מהם ברור - ישנו מישהו, אי שם בעולם, שמחכה רק לי; שאני והוא נועדנו זה לזו באופן א-לוהי (!). נשמע פשוט - עלי רק להשתדל מעט ולחפש... ולמצוא. הוא, בכל אופן, כבר שם. אלא שמספר שורות לפני המדרש מביאה הגמרא במקום דברים סותרים: "קשה לזווגם [את ישראל] כקריעת ים סוף". דברים אלה מציגים את מלאכת השידוך כקשה ביותר¹. המתח בין שני הקטבים פורש לפנינו תמונה רחבה יותר, המתארת מציאות מורכבת: מחד, כל מי שהתחתן בעבר מכיר את תחושת המציאה, כמו נועד לו בן זוגו באופן נשמתי. אנחנו מחפשים למצוא איזה זיק בעיניים, מין זכר דמיוני למפגש קדום, וזו ההרגשה המתלווה להיכרות עם בן הזוג. מאידך, רובנו המכריע נסכים לטענה ש-80% מהגברים מתאימים ל-80% מהנשים, פחות או יותר. בסופו של יום, תשתית תחושת ההתאמה נוצרת מהמתח המיני שבין השניים ומהמשיכה והאטרקטיביות הבין מגדרית, והללו קיימים בין כמעט כל גבר ואשה עלי אדמות. די בכך שהשפה משותפת, המגזר דומה (ואפילו זה לא דרוש בהכרח), תחומי העניין די זהים, הגילאים יחסית קרובים והרי שפוטנציאלית ייתכן שיתפתח כאן קשר עמוק ויפהפה. למעשה, קשה לפסוק בסוגיה הזו. ניתן בקלות לראות בזוגיות בחינה של התאמה אפרוירית שמימית, כמו גם מקריות נוסח 'בזמן הנכון ובמקום הנכון', ואולי אף בכלל מדובר בהשלמה של הבחינות זו את זו. מבין אלה, נחתור ביחידה הזו להדגשת האחריות והיצירה שבקשר הזוגי, הווי אומר: ההתאמה הינה ברת יצירה. בכוחן של השקעה בקשר הזוגי, התמסרות מוחלטת ונתינה ללא גבול להוביל לקשר עמוק שלמפרע יתברר כנשמתי – כגילויי וחשיפה של דבר מה שהיה מוסתר מעינינו עד כה ועתה יצא אל האור. ללא כל אלה, יתפורר הקשר, ובדיעבד יסתבר שלא היה פה ולא כלום². יותר מבחינת הגילוי, אפוא, בולטת בחינת האחריות האישית על הקשר - מידת המאמץ שאני עושה על מנת למקסם ולמטב את איכותו. האחריות, נלמד, מוטלת עלי.

¹ גם תשובתו של רבי יוסי בן חלפתא למלכת רומא (בבאבא בתרא סח, ד) ששאלה מה עושה הקב"ה מאז בריאת העולם, "יושב ומזווג זיווגים", מדיגישה את הקושי הזה.

² הדבר דומה ליחסו של הרמב"ם למשיח, אשר רק לאחר מעשה ניתן יהיה לדעת אם אכן היה זה משיח אם לאו, וכל זמן שלא הוכח הדבר הרי שהוא 'בחזקת משיח'. גם הגבר איתו אני נפגשת, על פי דברינו, הינו 'בחזרת חתן', כל עוד לא הוכח אחרת, דהיינו: עמדת המוצא שלי מניחה אפשרות גבוהה של הצלחת הקשר, ורק מקרים מיוחדים בכוחם להפריך אותה, ולא להיפך.

2. **מבחר.** ביחס ישיר להיבט ההתאמה, עומד נושא המבחר. פגישות רבות עם יותר מידי בחורים מעידות על כך שייטכן³ ומשהו בתשתית ההבנה שלי את מהות הזוגיות אינו ברור דיו: יכול להיות שאינני מבינה שבסופו של יום, בן הזוג הספציפי בו אבחר הוא אינו הנושא המשמעותי בסוגיה. מובן שלא כל אחד בהכרח יתאים לי, אולם ברגע שנמצא מכנה משותף רחב יחסית, אין צורך בחיפוש אחר התאמה מלאה, שכן זו האחרונה כלל אינה מהווה גורם מכריע בבניית הקשר הזוגי, וכל שעלי לבקש הוא למצות את כישורי הנתינה והאהבה שבי.
3. **החלטה.** לאור האמור לעיל עולה המסקנה המתבקשת: נקודת החלטה - היא הקריטית ביותר בכל הקשור לבחירת בן זוג. ואמנם, מרגע שהפנמנו את עניינו המיוחד של הקשר הזוגי, הרי שכל שנשאר הוא להכריע ולהחליט להכניס את עצמנו לקשר שכזה. מציאת השותף לצורך כך היא כאמור פרט שולי יחסית, זאת כמובן בהתבסס על כך שרוב הבחורים שמציעים לי כנראה מתאימים לקומתי האישיית ולמידותי⁴. יש להניח שמתוך 10-5 בחורים שונים (וכמובן שאף פחות), אמצא לפחות אחד שפוטנציאלית אוכל להקים איתו בית נאמן המקיים זוגיות אמיצה ומלאה אהבה, כך שהכדור, בסופו של יום, הינו בידיים שלי.

מאחר והיחידה מיועדת לקבוצות בוגרות, ולאור העובדה שהנושא עצמו מהווה כר אטרקטיבי ופורה להתעניינות מוגברת מצד התלמידות, פוחת הצורך במתודות ואמצעי העברה הפעלתיים, מה שמותר לנו את האפשרות להעשיר את התלמידות דווקא בקטעי טקסט עמוקים ומחכימים.

כמו כן, לא נבקש לגעת בהיבטים מעשיים של בחירת בן הזוג, משתי סיבות: האחת, היא שעבור רוב הבנות מדובר באינפורמציה שודאי תישכח עד שתיעשה רלוונטית; השנייה היא שמדובר במרכיב זניח יחסית לשאר ההיבטים של הנושא. ננסה בזמן הקצר שברשותנו להתמקד בעיקרי הדברים, הנקודות החשובות ביותר שעל הבנות להכיר ולדעת, ושתסייענה להן בבוא היום לייעל את תהליך בחירת בן הזוג, מה שיעזור לתקופה הזו להיעשות לחוויה חיונית וחיובית.

³ מובן שייטכנו מקרים של חוסר מזל או התאמה קיצוניים שמחייבים מפגשים רבים עם עשרות בחורים. ברם, רבים מבין אלו שהתחתנו בגילאים מאוחרים יחסית יעידו שבסופו של דבר בן הזוג בו בחרו לא בהכרח היה שונה מהותית מאלו שפגשו לפניו, ומה שהשתנה היה דווקא דבר מה בגישה שלהם. בהקשר זה זכורה לי שיחה עם חבר שהתחתן בגיל מאוחר יחסית, בה אמר לי שבמבט לאחור, מספר בחורות איתן עמד בקשר ארוך מהרגיל אך לבסוף נפרד מהן, לא היו בהכרח 'לא מתאימות'. הפרידה נבעה לרוב מאמונה שישנה אחת 'טובה יותר'. אלא שכפי שנראה בהמשך היחידה, לב העניין הוא דווקא היכולת להעניק אהבה, ולא למצוא את מושא האהבה הנכון לי, שכן לשיטתנו חיפוש אחר אחד כזה מעיד כאלף עדים על חוסר הבנה עקרונית של מושג האהבה: אם אני מחפש אדם ש'אצליח' לאהוב - הרי שאינני אוהב אלא את עצמי. לזו האהבה הינו היכולת לאהוב ללא קשר ישיר לטיב האדם העומד מולי, ומובן שגם את האמירה הזו יש לסייג מעט ונעשה זאת בהמשך.

⁴ וידועים דבריו של ריש לקיש (סוטה ב"א), "אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו".

